

[Mette Madsen.]

der netop blandt de skolesøgende unge over den skolepligtige alder være nogle, for hvem kontakt med skolelægen vil være af betydning, og med baggrund i den voldsomme stigning i narkomani og kønssygdomme netop blandt de meget unge vil jeg i udvalgsarbejdet gå stærkt ind for, at de får dette tilbud om kontakt og hjælp.

Lovforslaget åbner også mulighed for ansættelse af forskelligt hjælpepersonale til skolelægerne ud over sundhedsplejersker eller sygeplejersker. Der skabes herved grundlag for aflastning af skolelæger og sundhedsplejersker, hvorved det forebyggende arbejde skulle kunne få bedre vilkår.

I forbindelse med kommunalreformen har man opgivet de gamle købstadkommuner, som også er inde i den nugældende lov om skolelæger. Disse forældede bestemmelser foreslås nu fjernet, samtidig med at man foreslår, at de kommunale social- og sundhedsudvalg kommer til at forvalte den foreslåede skolelægeordning. Herved opnås gode muligheder for forbindelser til det arbejde, som disse udvalg i øvrigt forestår. Dette vil sikre en god kontakt, så man kan gennemføre et hensigtsmæssigt samarbejde mellem skolelægen og det arbejde, som i øvrigt gøres for det pågældende barns familie. Alt i alt må det vel være naturligt, at man lægger forvaltningen på det primærkommunale plan, hvor resten af skolevæsenet som helhed forvaltes.

Må jeg til slut komme med et lille hjertesuk, der ganske vist falder uden for rammerne af denne sag: jeg vil ønske, at man overalt i landet får indført spædbarnssundhedsplejersker, da de simpelt hen er grundlaget for skolelægens virke. Vi har alle det intense ønske at skabe en god skolelægeordning, give skolen og give vore børn et godt tilbud. Det drejer sig jo om børnene både socialt, pædagogisk, psykologisk og medicinsk. Derfor kan vi i venstre tilslutte os forslaget, og jeg glæder mig til et godt og positivt udvalgsarbejde.

Ole Vig Jensen: Med det foreliggende lovforslag er der taget initiativ til en nyordning af vor skolelægevirksomhed. De principper, der ligger til grund for lovforslagets udfærdigelse, imødekommer i hovedtrækkene de synspunkter, som i de senere år har været

fremherskende i debatten om skolelægeordningen.

Ikke ubegrundet har der været rejst kritik af den gældende ordning, dels af, at de årlige undersøgelser ikke var grundige nok — her vel først og fremmest på grund af det store antal elever — dels af, at disse rutineundersøgelser i betydeligt omfang var unødvendige, fordi de fleste børn var raske og sunde. Ordningen, som vi kender den praktiseret i dag, er derfor utilfredsstillende. Den imødekommer ikke det behov for lægesagkyndig indsats, som er nødvendig, og mangel heraf rammer særlig de truede børn. Også andre forhold har indvirket, både dårlige lokaleforhold, manglende apparatur og efterhånden måske ikke mindst mangelen på kvalificeret arbejdskraft samt vanskeligheder med at få etableret det nødvendige samarbejde mellem skolen og skyldene. Det er forhold, som næppe skyldes den nugældende lov, men som alligevel har virket hindrende på dens praktiske gennemførelse.

Det lovforslag, som vi her har til behandling, kan vi i det radikale venstre i princippet tilslutte os. Vi bemærker os, at det i udpræget grad er forslag til en rammelov, og et grundigt udvalgsarbejde vil være nødvendigt for at få klarlagt alle de problemer, der knytter sig til en fremtidig skolelægeordning, navnlig hvordan vi bedst muligt sikrer en løsning af disse problemer.

Ministeren har også i sin fremsættelse erkendt, at med dette lovforslag er ikke alle problemer løst, og derfor forventer jeg ministerens positive medvirken under udvalgsarbejdet, således at vi får klarhed over og sikkerhed for, at den bekendtgørelse, som skal følge denne nye lov op, virkelig skaber mulighed for en forøget socialpædagogisk og socialmedicinsk indsats over for de børn, som har hjælp behov.

Jeg har bemærket, at ud over at lovfæste, at skolelægevirksomheden fra 1. juli 1971 er flyttet fra undervisningsministeriet til indenrigsministeriet, tilsigter forslaget, at skolelægevæsenet henlægges til primærkommunerne som en fremtidig naturlig opgave. Jeg deler helt dette synspunkt. Dels er det i overensstemmelse med de bestræbelser, man gør sig for at føre kommunalreformen ud i livet, dels forekommer det naturligt og praktisk at løse denne opgave i sammen-